

Strona skarżąca podnosi, że w decyzji tej ograniczono się do stwierdzenia naruszenia jedynie w odniesieniu do trzech konkretnych sposobów korzystania z praw do publicznych wykonań (internet, przekaz satelitarny i przekaz drogą kablową), mimo iż umowy o wzajemnej reprezentacji obejmują generalnie wszystkie sposoby korzystania z praw do publicznych wykonań.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące dwa zarzuty główne:

- i) Według strony skarżącej Komisja popełniła błąd w ocenie i naruszyła art. 81 WE, jak również art. 253 WE, stwierdzając, że równoległe rozgraniczenie terytorialne wynikające z umów o wzajemnej reprezentacji zawieranych przez członków CISAC z terenu EOG stanowi uzgodnioną praktykę. Strona skarżąca twierdzi, iż okoliczność występowania klauzuli rozgraniczenia terytorialnego we wszystkich umowach o wzajemnej reprezentacji zawieranych przez jej członków nie jest rezultatem uzgodnionej praktyki zmierzającej do ograniczenia konkurencji. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest raczej to, że wszystkie organizacje zbiorowego zarządzania uważają, iż umieszczanie takiej klauzuli w umowach o wzajemnej reprezentacji leży w interesie ich członków.
- ii) W drugiej kolejności strona skarżąca podnosi, że nawet jeśli wprowadzanie rozgraniczeń terytorialnych stanowi uzgodnioną praktykę, to nie skutkuje ono ograniczeniem konkurencji w rozumieniu art. 81 WE z dwóch powodów. Po pierwsze, zarzucana uzgodniona praktyka w zakresie wprowadzania rozgraniczeń terytorialnych nie jest niezgodna z prawem, gdyż dotyczy ona formy konkurencji, która nie zasługuje na ochronę. Po drugie, nawet gdyby uznano, że zarzucana uzgodniona praktyka skutkuje ograniczeniem konkurencji, nie stanowi ona według strony skarżącej naruszenia art. 81 ust. 1 WE, gdyż jest ona konieczna i proporcjonalna do jej uzasadnionego celu.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2008 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-591/08)

(2009/C 82/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis oraz P. Katsimani, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Eurostatu w przedmiocie zakwalifikowania oferty skarżącej złożonej w otwartym postępowaniu przetargowym dotyczącym „Technologii informatycznych w dziedzinie statystyki”, część 2 „rozwój formatów SDMX” oraz część 3 „wsparcie w zakresie formatów SDMX” na drugim miejscu w ramach kaskady (Dz.U. 2008/S 120-159017), doręczonej skarżącej dwoma odrębnymi pismami z dnia 17 października 2008 r., a także stwierdzenie nieważności wszelkich dalszych powiązanych decyzji Eurostatu, włączając w to decyzję w przedmiocie udzielenia zamówienia wybranemu wykonawcy;
- zasądzenie od Eurostatu odszkodowania w wysokości 4 326 000 EUR poniesioną przez skarżącą w związku ze sporną procedurą przetargową;
- obciążenie Eurostatu poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania i innymi kosztami oraz wydatkami związanymi z niniejszą skargą, nawet w wypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się, na podstawie art. 230 WE, stwierdzenia nieważności decyzji Eurostatu w przedmiocie zakwalifikowania oferty złożonej przez skarżącą w otwartym postępowaniu przetargowym dotyczącym „Technologii informatycznych w dziedzinie statystyki”, część 2 „rozwój formatów SDMX” oraz część 3 „wsparcie w zakresie formatów SDMX” na drugim miejscu w ramach kaskady (Dz.U. 2008/S 120-159017), doręczonej skarżącej dwoma odrębnymi pismami z dnia 17 października 2008 r., jak również zasądzenia na jej rzecz odszkodowania zgodnie z art. 235 WE.

Skarżąca twierdzi, że Eurostat popełnił szereg oczywistych błędów w ocenie, a także naruszył podstawowe przepisy i zasady prawa zamówień publicznych. Zdaniem skarżącej, ocena jej oferty była niewystarczająca, Eurostat nie uzasadnił swojej decyzji, a także odmówił ustosunkowania się do szczegółowego odwołania administracyjnego złożonego przez skarżącą oraz do powiązanych z tym odwołaniem uwag skarżącej, a ponadto nie przedstawił skarżącej wyników przeprowadzonej kontroli wewnętrznej.

Skarżąca zarzuca ponadto, iż kandydatów traktowano w sposób dyskryminacyjny; w odniesieniu do jednego z członków wybranego konsorcjum nie przestrzegano kryteriów wykluczenia, a także miało miejsce naruszenie art. 93 ust. 1 oraz art. 94 rozporządzenia finansowego. Co więcej, skarżącą domaga się, by w razie uznania przez Trybunał, iż strona pozwana naruszyła przepisy rozporządzenia finansowego lub zasady przejrzystości i równego traktowania, Trybunał zasądził od Eurostatu na jej rzecz odszkodowanie w wysokości 4 326 000 EUR, co odpowiada przybliżonemu dochodowi brutto, jaki skarżącą osiągnęłaby z tytułu części 2 oraz części 3 spornego zamówienia, gdyby zostało jej ono udzielone, a to biorąc pod uwagę fakt, iż prawdopodobnie Trybunał będzie orzekał w przedmiocie skargi już po wykonaniu spornego zamówienia publicznego.